EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | 73 | Actualitzat el 05/10/2015 a les 14:03

Mirar i veure

Â
"Els ulls de les criatures reflectien els llums de colors."

Erri de Luca. *Els peixos no tanquen els ulls*

Intentarem diferenciar entre mirar i veure els nens i les nenes.

Mirar. Possiblement en la història de la humanitat no s'ha mirat mai tant els infants com ara. La infantesa ven. Difícilment trobarem un anunci en què no aparegui una criatura. No només s'utilitzen per vendre aliments infantils o joguines. També venen cotxes, productes de neteja, llocs de vacances, assegurances... És una utilització denunciable en si mateixa i també per la subtilesa i el frau que representa. A l'entorn familiar també hi ha una mirada especial cap als nens, és una mirada que, a vegades, reprodueix la situació anterior, posant els nens per davant quan en realitat s'està satisfent una necessitat de l'adult.

Veure. Veure els nens i les nenes significa percebre les seves necessitats i oferir-los entorns per satisfer-les. Les necessitats pròpies de la infantesa són simples i es mantenen en el temps: ser estimat, reconegut i acceptat tal com s'és. Això pot entrar en conflicte amb les necessitats de l'adult i és aquest qui té la responsabilitat de decidir. Com podem veure aquestes necessitats? Aturant-nos i mirant-los als ulls.

Mirades d'alegria, mirades d'espant, mirades de sorpresa, mirades tendres, mirades enfadades, mirades tristes, mirades passives, mirades actives, mirades de por, mirades d'inseguretat... Mireu ara mateix el vostre fill o filla i penseu quina mirada hi veieu.

Els infants tenen tot un món emocional ric i complex, difícil de gestionar. És l'aspecte del nen que ens hauria d'ocupar més als adults. Què fa, què no fa, què diu, com es comporta...és només la punta de l'iceberg, les expressions externes de tot aquest immens món interior. Molt més sovint del que ens pensem,la infantesano és un temps fàcil ni plàcid.

No s'hi val l'expressió de: Ell rai que és un nen i no té preocupacions. Perquè no és certa!

Directe a la línia de flotació dels educadors: Pensem que acompanyar el creixement i l'aprenentatge de les persones és bàsicament i fonamentalment tenir present tot el que hem dit fins ara. Quan entren en conflicte necessitats dels adults i dels infants cal pensar molt a poc a poc en favor de qui i en nom de què decidim.